

De Maand van Hemus

april 2004

VOORJAARSBLIK

SKIFFHEAD: BLIK VOOR BART

Bart Buiskool heeft tijdens de Skiffhead blik getrokken. In de LVC was hij duidelijk de snelste.

Liefst tien Hemusroeiers waren voor de Skiffhead naar Amsterdam getrokken. Zeven van onze fanatieke jeugd en drie mannen veteranen. Lees het verslag op pagina 5.

Bart roeit de Meander voor; de volgende dag trok hij blik

HEMUS H4+ WINT SKØLL CUP

17 april - De Hemus-ploeg met onder meer Koos Iestra en stuur Daan Smit heeft op de Bosbaan de Skøll Cup in de vier-met gewonnen.

HARDE WIND TEISTERT EEMLINT

18 april - De Eemlint is in verkorte vorm gevaren wegens de wind - die volgens de windmeter in Baarn uitschieters tot kracht 8 had. Het stuk Baarn - Raboes - Baarn werd geschrapt. Slechts 8 ploegen durfden de wedstrijd aan, waaronder 2 van Hemus. De uitslag was bij het ter perse gaan van dit nummer nog niet bekend.

DE RIVIER WINT OOK

Op het moment dat de deelnemers aan de skiff- en tweehead hun blikken binnenhaalden, boekt ook onze eigen rivier vette winst. Ploegen van Hemus en van BWV De Eem uit Baarn hebben de rivieroever tussen Amersfoort en Baarn schoongeveegd. De ruim 40 mensen ruimden zo'n 120 zakken vuil op. Nieuw dit jaar was dat de roeiende schoonmakers werden opgewacht door het Waterschap dat hen, voorzien van broodjes, koffie en thee met de fietsboot weer terugbracht naar huis. Het Waterschap was erg enthousiast over de inzet van de roeiers. Schoonmaak-veteraan Willem Beulink: 'We doen het nu al een paar jaar en dat begin je te merken. De rivier is nu weer zomerschoon en dat is pure winst'.

PAS OP VOOR RONDDRIJVENDE SCHAPEN

Vanaf nu weer schapen-beademingsapparatuur mee in de boot. Herder Verstappen laat zijn kudde grazen op de dijk van de Eem. Hij begint bij de Grote Melm, maar we hebben hem al op heel andere plekken gezien.

De schapen die hierboven nog zo'n grote belangstelling tonen voor de schoonmaak van de Eemoevers zorgen met hun gegraas voor een stevige dijk.

TWEEDE OVERWINNING OP TWEEHEAD

Zaterdag 3 april hebben Eva Nielen en Debora van Herpen de eerste plaats op de Tweehead weten te behouden. Eva Nielen: "Wij hadden in 2003 ons veld gewonnen, dus moesten wij dit jaar onze positie verdedigen. En dit lukte wederom!"

Vorig jaar haalden ze de eerste plaats op de Amstel in de dubbeltwee onder barre weersomstandigheden. Dit jaar was het weer beter en zo ook hun tijd: de vier kilometer legden ze af in 13 minuut 16.

Jantinus Ziengs en Hans Meyer voeren in een boordtwee een langer traject: 7,5 kilometer. Hun tijd (29 minuut 24) was in het heren veteranenveld goed voor een zevende plaats. De eerste plaats was hier voor de ploeg van De Amstel met een tijd van 28:04. Maar die kenden het water natuurlijk.

FIETSBOOT EEMLIJN: EEN SCHIP MET EEN VERLEDEN

Vanaf 1 mei kan je hem weer met een ijzeren regelmaat tegenkomen: de succesvolle fietskompas Eemlijn. Op pagina 6 een uitgebreid verhaal over deze boot, z'n bemanning en over zijn ervaringen met roeiers.

INVENTARISATIE van het bestuur

In mei ontvangen alle leden een uitnodiging om een vragenlijst in te vullen. Niet zomaar, maar om te inventariseren wat je wilt. En dat heeft dan zowel betrekking op het roeien als op je inzet om de club draaiend te houden.

Met je antwoorden willen we je bijvoorbeeld helpen roeimaatjes te vinden - als je die niet hebt -, of te leren skiffen - als je dat wilt, of noem maar op.

Daarnaast kan je aangeven welke vrijwilligerstaken je het leukst lijken.

Kortom, Hemus wordt steeds leuker!

Hoe wil jij werken?

Kom naar de dichtstbijzijnde
Randstadvestiging om je te oriënteren!

Randstad
Stadsring 6-8, Amersfoort
Telefoon (033) 422 41 00

Verlaat 13, Nijkerk
Telefoon (033) 245 59 35

Nieuwe Baarnstraat 10, Baarn
Telefoon (035) 548 01 25

Dillenburglaan 2, Soest
Telefoon (033) 603 64 75

randstad www.randstad.nl voor meer vacatures

BATENBURG-RUITER
BOUWBEDRIJF B.V.
Havenweg - Amersfoort

HET WORDT STEEDS RODER IN DE LOODS door Leonie Walta

Zaterdag 3 april werden twee nieuwe aanwinsten gedoopt: een skiff en een combi dubbeltwee / tweezonder voor zware roeiers in de hoogste categorie. Beide boten zijn van hetzelfde type als bijvoorbeeld de Drakennest. Het wordt dus steeds roder in de loods!

De skiff kreeg de naam Meander, een knipoog naar het toekomstige ziekenhuis aan de Schans, en natuurlijk ook leuk op een bochtige rivier als de Eem. De twee kreeg de naam Stuw, ook al zo'n naam met een dubbele bodem. Deze boot was als dubbeltwee opgerigder.

Het voorroeien van de nieuwe boten verliep niet helemaal volgens het boekje. Bart Buiskool roeide de Meander voor, de boot waarin hij een dag later met een fantastische tijd de Skiffhead won in het LVC veld. Bij het inleggen van de riemen ging er iets fout, na twee keer omdraaien kwam men erachter dat er twee stuurboordriemen waren gestickerd. En jawel, bij de dubbeltwee had men drie bakboordriemen.

De Stuw werd voorgeroeid door Stephan Jansen en Jens Berlinicke. Dat was nadat ze eerst al het overgebleven verpakkingsmateriaal uit de gloednieuwe schoenen hadden verwijderd. Vervolgens bleek dat er per ongeluk 1 boordrigger op de boot zat, de grotere dol en het grotere span van deze rigger was niemand opgevallen. Er waren twee pakketjes riggers aangekomen, één met twee riggers en één met vier. Dan mag je er toch vanuit gaan dat het pakketje van vier de scullriggers zijn. Normaal wel, maar op deze dag blijkbaar niet. Gelukkig kon er hierdoor veel worden gelachen.

Verderop in dit nummer vind je het complete vlootoverzicht: eenenvijftig boten, plus twee nieuwe die in bestelling zijn, plus de Leo die op zijn tweede leven ligt te wachten.

Rood!
Ook buiten de loods...

De maand van Hemus wordt tienmaal per jaar aan alle leden van Roeivereniging Hemus gezonden.

Redactie: Ilja van Buitenen, Lieke Huits, Koos Termorshuizen, Leonie Walta, Jos Wassink.

Adreswijziging naar ledenadministratie@hemus.nl. Tips naar redactie@hemus.nl

HEMUS VERJAART IN 'HET ZAALTJE'

door Leonie Walta

Op 2 april werd Hemus 14 jaar oud, en het bestuur zag daarin een reden om een start te maken met een jaarlijks terugkerende traditie van het vieren van de verjaardag van Hemus. En op welke plek kun je dat beter doen dan waar het allemaal begon?

Zo'n 35 leden hadden zich ingeschreven voor het diner in Hotel Terminus, de plaats waar de eerste ledenvergadering van Hemus is gehouden. De leden werden door de aanwezige bestuursleden Feike Tibben en Jantinus Ziengs voorzien van een welkomstdrankje en daarbij gefeliciteerd met de verjaardag van Hemus. Feike zag zijn kans schoon om de dames in het gezelschap hierbij te zoenen.

Toen de toast achter de rug was riep Feike: 'Naar het zaaltje!', waarna de aanwezige leden de trap afdaalden, als ware het een bedevaart, naar het zaaltje waar de eerste ledenvergadering had plaatsgevonden. Hier zou later ook het tex-mex buffet worden opgediend: smikken en smullen.

Voor we aan het eten konden beginnen werd er een speech gehouden door Everdien Dikken, een van de leden van het eerste uur (oftewel het seniorenconvent). Zij had een korte geschiedenis van Hemus samengesteld aan de hand van een aantal feiten uit de lustrumboekjes (1990-1995 en 1995-2000). Tot slot benadrukte ze te hopen dat de vereni-

ging niet te bureaucratisch gaat worden. Haar verhaal ademde ook de sfeer van het samen opbouwen zoals dat bij Hemus altijd is gebeurd.

Tussen de gangen door was het de beurt aan Coby van den Berg van roeivereniging de Eem die een speech getiteld 'De schrik van Baarn' hield. Zij vertelde de geschiedenis van de rivier de Eem van voor de jaartelling tot nu, en omljstte dat met een dertiental hoofddeksels passend bij het stukje geschiedenis dat ze zojuist aan het vertellen was. En iedereen maar denken hoe ze nu toch aan die Hemusket was gekomen... Uiteindelijk kwam het er op neer dat Hemus de schrik van Baarn is, Hemus bleek namelijk veel sneller voor elkaar te hebben waar de Eem decennia over had gedaan.

Het was een geslaagde avond, roeiers ontmoetten elkaar eens in een andere omgeving dan die van de vereniging, en zo'n traditie van een feestje een keer per jaar moet er zeker in blijven. Volgend jaar is het lustrumjaar, wie weet wat er dan allemaal weer gaat gebeuren.

Het verhaal van Coby: pag. 3.

Zeven nieuwe jeugdleden, voor 't eerst

IN EN UIT

door Hugo Bos

De Roeischool heeft nu 7 groepen in opleiding: de wachtlijst is helemaal wegewerkt. Een van de 7 ploegen is een jeugd ploeg. Die worden opgeleid volgens het KNRB-stappenplan, compleet met diploma's.

Nieuw sinds maart 2004:

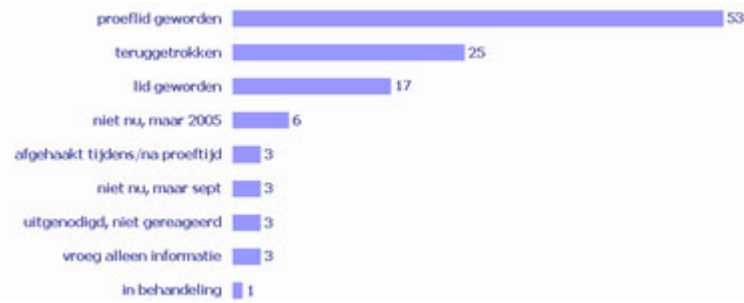
Daniëlla de Winter, Terah Pruissen, André Ravensteijn, Hendrik Jan van Dooren, Gerrit Westhoff, Wim Mourits, Mark Geljon, Egbert Broers, Anton van Houten.

Vertrokken: Leonie Schouwenaar

In totaal zijn nu 70 mensen bij de Roeischool in opleiding. Zij worden geïnstrueerd door 22 leden die hun bijdrage aan het vrijwilligerswerk binnen van Hemus op deze wijze inhoud geven.

Wachtlijst

De wachtlijst telde begin dit jaar 79 namen van personen zonder roeierervaring; in 2004 zijn daar 35 nieuwe belangstellenden voor het roeien bij Hemus bij gekomen. Deze lijst van in totaal 114 namen is als volgt wegewerkt door vele mailtjes en telefoontjes en de activiteiten van de Roeischool.

ALV 28 APRIL

van het bestuur

Enkele weken geleden hebben jullie een dik pak papier ontvangen ter voorbereiding op de ALV van 28 april aanstaande.

We hebben er binnen het bestuur natuurlijk over gesproken of het wel nodig was om zo veel papier te verspreiden. We hebben het toch gedaan. Een reden is dat we wijzigingen in het HR in de vergadering vast willen stellen die het mogelijk moeten maken om het vrijwilligersbeleid vast te leggen. Dat hoort door de leden beoordeeld te kunnen worden. Een andere reden is dat we afgesproken hebben de communicatie binnen de vereniging, tussen leden onderling en tussen leden en bestuursleden (die overigens ook gewoon leden zijn) te bevorderen.

Die laatste afspraak ligt ook ten grondslag aan de enkele wijzigingen in de commissiestructuur. We menen dat alle commissies het belang van de vereniging en alle leden moeten vertegenwoordigen. Bovendien heeft de meedenkgroep aangegeven dat er voorkomen moet worden dat er 'belangen-groeperingen' ontstaan binnen de vereniging. Om die reden hebben we besloten dat elke commissie gericht moet zijn op activiteiten en niet op groepen binnen de vereniging. Een uitzondering maken we voor de jeugd, niet in de vorm van een commissie, maar in de vorm van een jeugdbestuur.

Hieronder de agenda voor de ALV, waarbij de status van de verschillende agendapunten is aangegeven. Je ziet bovendien dat we de cijfers van 2003 bespreken en niet die van 2004, zoals abusievelijk in de originele agenda staat.

28 april 2004, 20:00 uur, sporthal Zielhorst

1.	Opening en mededelingen	informatief
2.	Verslag ledenvergadering op 5-11-2003	informatief
3.	Vrijwilligersbeleid	
a.	Toelichting vrijwilligersbeleid	informatief
b.	Wijziging Huishoudelijk Reglement	besluitvormend
4.	Wijzigingen in commissies	informatief
5.	Hemus Roeischool	informatief
6.	Veilig roeien	informatief
7.	Lange Termijn Botenplan	informatief
8.	Financieel 2003	
a.	Jaarrekening 2003	informatief
b.	Verslag van de kascommissie 2003	informatief
c.	Decharge bestuur en kascommissieleden	besluitvormend
9.	Jaarverslag 2003	informatief
10.	Wisseling bestuursleden	besluitvormend
11.	Rondvraag en sluiting	

Een kijkje bij een bestuursvergadering'. Hier stempelt de voorzitter 'port betaald' op 300 enveloppen.

Sinds januari, nu op de foto: Natasja van Groningen (l.) en Petra van Kooij

Henk Grimm (l.) en André Ravensteijn

Wim Mourits

Anton van Houten

Mark Geljon

Gerrit Westhoff

Egbert Broers

Hendrik Jan van Dooren

DE SCHRIK VAN BAARN

act van Coby van den Berg, BWV De Eem, tijdens verjaardagviering op 2 april
ZEER GEACHTE LEDEN VAN HEMUS,

Allereerst wil ik u van harte feliciteren met deze 14e verjaardag. Een gelegenheid om even stil te staan bij het heden en verleden. Voor het verleden ben ik uitgenodigd, en ik zal u iets vertellen over een stukje historie rond de rivier de Eem, wat Hemus als jonge vereniging allemaal gemist heeft en hoe Hemus de schrik van Baarn werd.

We gaan maar een klein stukje terug in de tijd, en wel naar de eerste eeuw vóór het begin van onze jaartelling.

Batavieren

Bij Lobith komen de Batavieren (*pruik*) [tijdens haar act zette Coby steeds een bijpassend hoofddeksel op, red.] ons land binnen. Volgens het geschiedenisboek 'zakten de zij de Rijn af'. Van een vorm van watersport kan men dus nauwelijks spreken, laat staan van actief roeien. Aangenomen moet worden dat de boorden van de Eem hun niet onbekend moeten zijn geweest.

Rond het jaar nul, met de komst van de Romeinen (*helm*) kunnen we al in oude handschriften over het wel en wee van de Eem lezen. Dus zij wisten zeker van het bestaan van ons roeiwater.

Rond 777 lezen we alweer over de Eem, nu uit een brief van Karel de Grote (*hoed*) dat de oude Rijn bezuiden Amersfoort in die tijd al Eem wordt genoemd.

Omstreeks de 10e à 11e eeuw begonnen mensen zich achter dijken te verschansen om zich tegen het water te beschermen. In deze periode was de Eem een regenrivier (*rode regenhoed*), die zijn water voornamelijk krijgt van de vele Veluwe beken. Dit water kwam bij Amersfoort bij elkaar in de Eem, maar behalve water werd ook veel zand aangevoerd.

In de tijd van Karel 5 (1555) (*kroon*) werden inwoners van de ons omliggende dorpen opgeroepen om graafwerk aan de Eem te verrichten. In de buurt van Amersfoort heeft men naar het schijnt zelfs de Eem verlegd.

Na de oorlog tegen Spanje (*stierenvechtersmuts*) in 1648, zijn feiten bekend van vormen van vervoer te water die men als 'scheepvaart' zou kunnen kwalificeren. De zeilschepen worden groter. Men wil niet meer wachten op goede wind en gaat trekken langs de kant. Zo ontstaat het jaagpad langs de Eem. Na 1648 zullen er ongetwijfeld veel trekschuiten over de Eem zijn gegaan. Hier vertelt de historie weinig over.

We maken daarom een sprong

Coby van den Berg

naar het begin van de 20e eeuw. Er is al een vrij aanzienlijke groep mensen die dan de watersport bedrijft. Zij beschikken over wherries, kano's en zeilbootjes.

In 1923 wordt in Baarn de Baarnse Watersportvereniging De Eem opgericht. (Eemmuts)

Wat Hemus allemaal gemist heeft

O.a. het lid kunnen worden van een vereniging via ballotaage. Het hebben van een botenknecht, die naast allerlei diensten o.a. de kleedkamers van schone handdoeken voorziet. Het bestaan van kinderjuffrouwen (*pothoed*) die slechts

mogen meekomen tegen betaling van 5 gulden per jaar. Dat heren worden gediscrimineerd. Baarnse dames mogen altijd worden geïntroduceerd, heren echter slechts 2x per seizoen. Dat het alleen aan bestuursleden is voorbehouden examens af te nemen. Dat een speciale kledingcommissie moet letten op de dames- en herenkleding. Dat men in die tijd schoon moet zijn, vuile voeten in de boot is het ergste wat kan gebeuren. Rond 1935 (*petje*) het roeien in z.g. vastebankboten, of wat later in een overnaadse skiff. Wat te denken van roeien in een vierriemsgiek?

Er wordt in periode voor het eerst een onderlinge roeiwedstrijd gehouden op de Eem.

Dat stroomopwaarts varen in die tijd toen al niet zonder

gevaar was, bleek tijdens een tocht naar de Koppelpoort in Amersfoort. De bevolking gooit zonder aanwijsbare redenen met stenen, waarop een der opvarenden een geweer met losse flodder afschoot onder de gewelven van de poort, wat veel consternatie teweeg bracht.

Dat de Eem ontzettend stonk rond die tijd zal niet iedereen weten. De waterkwaliteit was zeer slecht. Je kon bij warme dagen de Eem op 100 meter afstand al ruiken als een open riool. Zolang de Zuiderzee nog niet was afgesloten werd door eb en vloed de Eem dagelijks doorgespoeld. De afsluiting van het IJsselmeer gaf veiligheid tegen stormvloed, maar de waterkwaliteit ging zienderogen achteruit. Als je omsloeg in de Eem was het verstandig om daarna flink wat norit eten.

1940. Het Eemdalen is een deel van de Waterlinie. Materiaal voor boten is moeilijk te krijgen. Een laken wordt gebruikt om een skiff te taften. Ook voetriemen zijn niet meer verkrijgbaar.

Men moet zich behelpen met singels, te verkrijgen bij een behanger, terwijl er gesuggereerd wordt dat oude bretels ook zeer geschikt zouden zijn. Aan het einde van de oorlog komt de Eem in de vuurlinie te liggen: de Duitsers (*helm*) aan de ene en de Canadezen aan de andere kant. Maar gelukkig (Hollandse legermuts) zijn we dan weer gauw onder elkaar.

In de naoorlogse dagen willen jongere roeiers niet meer in z.g. vastebankboten varen, zij ervaren dat als genant.

Hemus heeft nooit kunnen aanleggen bij Zwarte Willem (*platte pet*) voor koffie of iets sterkers. Sinds 1953 is het geen café meer.

In 1975 werd de zeer noodzakelijke rioolzuivering gebouwd.

In deze periode ontstond een plan tot renovatie van de Eem. Zij onderging een stroomlijning en kreeg een beschoeiing.

De schrik van Baarn

Het was dan misschien wel eenzaam maar nog lekker rustig op de Eem. Want in 2 april 1990 (*roeicap Hemus*) is het afgelopen met de rust op de rivier. BWV De Eem is dan al een bejaardenclub, als Hemus wordt opgericht.

Zich niets aantrekkend van de oudjes uit Baarn, scheuren ze als een stel jonge honden over de Eem en... via de kortste weg. Ja, de schrik van Baarn kun je ze gerust noemen.

In Baarn schrikken ze ook wakker. De jonge honden uit Amersfoort zitten barstensvol ideeën. Ze hebben het al gauw goed voor elkaar. Waar Baarn zo'n 75 jaar over doet realiseren zij in korte tijd. Jaloers kijken wij van de Eem naar de dames en heren die langs schichten in hun snelle roeipakjes.

Als jonge vereniging - het is immers nog maar een puber met zijn 14 jaar - willen ze ook van alles en liefst een beetje snel. Een jaagpad een wisselvlot, een landelijke wedstrijd organiseren. Het lukt ze allemaal. Roeiend Nederland maakt kennis met onze mooie Eem.

Ik kan op persoonlijke titel zeggen dat ik me erg geïnspireerd voel door alle activiteiten van Hemus. Iedere keer lukt het ze weer om op positieve wijze het nieuws te halen. Met grote belangstelling zal ik Hemus volgen op weg naar volwassenheid.

Ondertussen vinden de leden van Hemus in steeds grotere getale de weg naar zustervereniging de Eem, om te genieten van het prachtige clubgebouw met uitzicht, de versnaperingen en de wc. De Eemleden moeten zich voortaan in het weekend een plekje veroveren aan het eigen vlot. Maar... gezellig is het wel.

Ik hoop dat Hemus over niet al te lange tijd minstens zo'n mooie accommodatie krijgt op een goede locatie. Dan komen wij vanuit Baarn alles terughalen.

HELP ONZE BOTEN

door Hans Meijer
commissaris materiaal

Bij het roeien en bij de onderhoudsbeurten aan ons materiaal merken we regelmatig dat de boten van Hemus erg vies zijn. Door zand, kroos slidingsmurrie en andere zaken die je in de boten tegenkomt blijkt dat de boten gebruikt worden. Dat is prima.

Door het vervuilen van de boten raakt men echter ook minder geneigd om goed voor ons materiaal te zorgen. Dat is niet prima.

Bij een recente onderhoudsbeurt aan onze relatief nieuwe boot het Sasje bleek dat de slidings versleten waren. Dit is niet gekomen door het vele roeien maar vooral door de hoeveelheid vuil op de slidings. Hieronder heb ik twee oplossingen voor dit probleem. Als we hier gezamenlijk aan werken kunnen we beter en langer genieten van ons materiaal.

Oplossingen

We gaan hiervoor twee oplossingen realiseren.

- schoonmaken na het roeien
- maandelijks een grote schoonmaak voor de boten die we gebruiken.

Schoonmaken na het roeien

Na het roeien maak je altijd de buitenkant van de boot schoon en droog.

Als de boot erg vies is maak je tevens de binnenkant goed schoon, ook als je dat niet zelf veroorzaakt hebt.

Maandelijks botenschoonmaak

Alle ploegen en roeiers die tijdens het eerste weekeinde van de maand roeien hebben de verantwoordelijkheid om de boot de maandelijks extra grondige schoonmaakbeurt te geven.

Deze maandelijkse beurt houdt in:

- 1] De slidings schoonpoetsen met een schuursponsje en een handdoek
- 2] Bankjes en vooral de wiertjes goed schoonmaken. Als er zandkorrels half in het wieloppervlak zitten werken deze als schuurpapier op de slidings.
- 3] De binnenkant van de boot grondig afnemen;
- 4] De boot omkeren en vervolgens ook de buitenkant goed schoonmaken en afdrogen.

Let op de volgorde want:

als je eerst de binnenkant schoonmaakt, en dan aan de slidings begint... dan mag je vervolgens opnieuw de binnenkant van de boot schoonmaken.

BARDIENSTEN

april

25 -4 10.30-13.00 Antoinette van Raaij en Mirjam Schippers
26 -4 19.30-22.00 Martijn Reinhold en Sonja Schoppers
27 -4 19.30-22.00 Agnes Reitsma en Leonie Schouwenaar
28 -4 19.30-22.00 Angelique de Reuver en Paul Schuurman
29 -4 19.30-22.00 Jan Simon Ridderbos en Yvonne Servaas

mei

1 -5 10.30-13.00 Erwin Roex en Martin Siebert
2 -5 10.30-13.00 Els Romeijn en Carola Siksmaruiters
3 -5 19.30-22.00 Wim van Rooijen en Peter Slagter
4 -5 19.30-22.00 Wim van Roosendaal en Marnix Smids
5 -5 19.30-22.00 Hans Rovers en Robert van Spronsen
6 -5 19.30-22.00 Jan Pieter Ruiters en Maarten van Staalduin
8 -5 10.30-13.00 Eddy Sas en Nienke Steenhuisen-Kamminga
9 -5 10.30-13.00 Bets van Staveren v Eeuwen en Ingeborg Stokhof
10 -5 19.30-22.00 Nelleke Overbosch-Smits en Ellen Sulman
11 -5 19.30-22.00 Onno Verhoeven en Derk Tees

12 -5 19.30-22.00 Mariska Sas en Koos Termorshuizen
13 -5 19.30-22.00 Lydia van Veen en Isabel Terpstra
15 -5 10.30-13.00 Hans Veenstra en Linda Tervoort
16 -5 10.30-13.00 Bert Veerbeek en Erna Theben Tervile
17 -5 19.30-22.00 Astrid Suurland en Hans Theuws
18 -5 19.30-22.00 Ingrid Verhoeven-v. Ackooij en Feike Tibben
19 -5 19.30-22.00 Victorine Vermeulen en Rene Uitham
20 -5 19.30-22.00 Odette Vervoort en Aart v/d Veen
22 -5 10.30-13.00 Evert-Jan Vinkhuizen en Els van Veen
23 -5 10.30-13.00 Hetty Visee en Ditte Vrolijk
24 -5 19.30-22.00 Jensen Visser en Trude de Vroomen
25 -5 19.30-22.00 Corry Vlot en Gerard v/d Waals
26 -5 19.30-22.00 Ankje de Vries en Bert v/d Wal
27 -5 19.30-22.00 Deetje de Vries en Marleen v/d Wal
29 -5 10.30-13.00 Caroline Vroegop en Leonie Walta

VLOT TRAG OVER DE EEM

door Jos Wassink

In het vorige nummer waren al foto's te zien van het transport van het roeivlot dat halverwege Baarn langs de Eemover bevestigd werd. Wim Broekhuizen heeft er samen met Ad Cornelissen veel lol aan beleefd.

Broekhuizen benadrukt dat de huidige vloten een tijdelijke functie hebben. Op termijn

moeten ze vervangen worden door een permanent vlot dat samen met RV De Eem uit Baarn bekostigd wordt.

Voor het huidige vlot gingen de mannen uit van de vier kleine vloten die op de kant lagen bij de loods. Het drijfvermogen, dat gerealiseerd was met holle buizen onder het vlot, werd met polystyreenblokken verhoogd en aan de waterzijde werd de kant afgewerkt met opengesneden brandweerslang (een veelzijdig artikel).

Daarna kon de tocht beginnen. De cobo (coachboot) werd met z'n boeg op de achterkant van

het vlot bevestigd zodat alle vijf de paardekrachten van de buitenboordmotor gebruikt konden worden om het vlot vaart te geven. Sneller dan 3 km/uur ging het

niet. 'Het was je reinste kwajongenswerk' glundert Wim Broekhuizen.

Voor de materiaalclub zit het winterseizoen erop. Wim Broekhuizen vertrekt binnenkort naar zijn eigen boot, een Vollenhovense bol (een zeilende platbodem met een bolle kop) voor een maandenlange tocht door Friesland, het Lauwersmeer en het IJsselmeer. Water, water, altijd water.

50 METER HOUT, 60 UUR WERK

door Jos Wassink

Je hebt ze waarschijnlijk al gezien en gebruikt: de vier nieuwe houten bokken die afgelopen winter gemaakt zijn door de materiaalclub.

Wim Broekhuizen vertelt dat ze gemaakt zijn op verzoek van 'vriend materiaal' alias de materiaalcommissaris Hans Meyer. De aluminium bokken die te koop zijn, zijn ongeschikt voor zwaardere boten (waarvan Hemus er relatief veel heeft) en de zware stalen bokken voldeden niet aan de wensen. Ze zijn voor dames niet te hanteren en bovendien hebben ze geen singles (banden) waardoor je er geen boot op kan leggen met de kiel naar beneden. Dus namen de mannen contact

op met aannemer Batenburg - De Ruiters en zochten daar hout

Dank, Batenburg!

Door die royale houtmaat zijn de nieuwe bokken een beetje lomp uitgevallen, maar wel goed stevig. Broekhuizen verwacht dat ze zeker tien jaar meegaan. 'Gegarandeerd!' Oude brandweerslang werd erop bevestigd als singles en Koos verzorgde de bokken van een laag eveneens brandweerrode verf.

Ze ontstonden in een ochtend bij Batenburg en drie ochtenden in de werkplaats vier oersolide Hemusrode bokken waarvan we nog lang plezier hopen te beleven.

Zestig meter van de standaardmaat 4 bij 7 centimeter. Een rekening hiervoor is tot nu toe niet ontvangen, en eigenlijk wordt die ook niet verwacht.

DRIEËNVIJFTIG BOTEN

van het bestuur

Je weet dat je afgeroeid moet zijn om in een bepaalde boot te mogen roeien. Maar ehhh hoe zat dat ook weer, welk niveau moet je hebben in welke boot?

Dat wijzigt regelmatig: er komen nieuwe boten bij, oude boten worden ouder. Hieronder het kakelverse overzicht. Hou je aan de regels, het is het behoud van het materiaal.

In de lijst staan twee boten die binnenkort geleverd worden, een C2x+ en een zware 4-.

naam	categorie	type	gewicht
Aalscholver	2	boord B	2+ 75 middel
Amer	1	scull C	C4x+ 75 middel
Amersfoirde	2	boord glad	8+ 75 middel
Atla	2	scull glad	4x+ 75 middel
Bergeend	1	scull wherry	W2x+ 75 middel
Bieshaar	2	scull glad	1x 55 licht
Bik	2	scull glad	1x 90 zwaar
Bladweg	1	scull C	C1x 75 middel
C2x+	1	scull aanschaf	C2x+ 75 middel
Coelhorst	2	scull glad	4x+ 75 middel
de Geus	2	scull glad	2x 55 licht
de Kei	2	scull glad	1x 55 licht
Den Treek	3	boord glad	4+ 75 middel
Drakenest	3	scull glad	1x 75 middel
Eindweg	1	scull C	C1x 75 middel
Flierbeek	1	scull C	C1x 75 middel
Fuut	2	scull glad	1x 55 licht
Gijs	1	scull wherry	W2x+ 75 middel
Grote Melm	2	scull glad	2x 75 middel
Heiligenberg	3	boord glad	4- 75 middel
Houdoe	3	boord glad	2- 75 middel
Icterus	2	scull glad	1x 75 middel
Joris & de Draak	3	scull glad	2x 75 middel
K VI	2	boord B	B4+ 75 middel
Kleine Koppel	2	scull glad	2x 75 middel
Kleine Melm	2	scull glad	1x 75 middel
Kleine Spui	3	scull glad	1x 90 zwaar
Koppel	1	scull C	C2x+ 75 middel
Kruithuis	3	boord glad	4- 90 zwaar
Meander	3	scull glad	1x 80 zwaar
Nattegat	2	scull glad	1x 75 middel
Nimmerdor	3	scull glad	4x+ 75 middel
Oostveen	1	boord wherry	W2+ 75 middel
Pelias	3	boord glad	2- 75 middel
Phalerus	1	scull C	C4x+ 75 middel
Raboos	1	scull C	C2x 75 middel
Rustenburg	1	scull C	C1x 75 middel
Sasje	1	scull C	C2x+/3x75 middel
Schans	1	scull C	C4x+ 75 middel
Schothorst	2	scull glad	4x 55 licht
Sink Pink	2	scull glad	1x 75 middel
Smalle Pad	3	scull glad	1x 55 licht
Stork	1	scull C	C2x+ 75 middel
Strijdhorst	4	scull glad	1x 75 middel
Stuw	3	scull glad	2x 85 zwaar
't Havik	4	scull glad	1x 75 middel
Teut	3	boord glad	2- 90 zwaar
Tissonde	1	boord C	C4+ 75 middel
Vierzonder	3	boord 4-	85 zwaar
Virgo	2	scull glad	2x 90 zwaar
Zeldert	2	scull glad	B4x+ 75 middel
Zetes	1	scull C	C4x+ 75 middel

TWEEDE KANS VOOR LEO

door Jos Wassink

De materiaalclub heeft onlangs de Leo voorbereid voor een tweede leven. 'Die boot lag er maar te verstoffen' zegt Wim Bosman, 'nu ligt-ie voor het pakken en wij zijn benieuwd naar de proefvaart. Als het niks is moet-ie maar snel weg.'

Wie zijn eigenlijk die onvermoeibare mannen die in de winter elke maandag samenkomen in de werkplaats om boten onder handen te nemen, bokken en vloten te bouwen?

Wim Bosman
Gerrit Gelderblom
Henk van de Belt
Ad Cornelissen
Wim Broekhuizen
Derk Tees

En natuurlijk de bootsman
Koos Filémon

De Leo is een houten boordvier met stuurman, gebouwd bij BBC (Berliner genoemd in de wandeling) en in de vroege historie van Hemus betrokken van Proteus uit Delft.

Op de een-of-andere manier is de boot toen uit de gratie geraakt ('Het ding heeft nooit geroeid!'), mogelijk doordat er lichtere kunststof schepen werden aangeschaft. Het gevolg was dat de Leo bovenin de loods lag te verstoffen.

De materiaalclub haalde de boot naar beneden en constateerde dat het verfwerk evenals de romp nog in orde waren (geen lek). Vervolgens zijn er bankjes bijgezocht en zijn de rolbankjes weer soepel lopend gemaakt. De boot is verder

afgesteld voor kunststof riemen, maar geen big blades.

Bosman ziet wel toepassing voor de Leo: om boordroeiën te oefenen lijkt het een ideale boot en door de brede stuurplaats zonder gewichtsbepanking is het makkelijker een mederoeier te laten sturen.

Het is tijd voor een proefvaart, constateert Bosman. Als de boot goed is kan er verder gewerkt worden aan dolpennen en dergelijke. En als de boot niet goed blijkt te roeien, dan moet-ie maar snel naar een andere vereniging. Dan ligt-ie alleen maar in de weg. De redactie roept op een proefvaart te maken en ons je bevindingen te laten weten.

HOL OF BOL?

door Koos Termorshuizen

Is het nu holle kant boven 'want dan trap je het blad niet zo gauw kapot als je erop gaat staan' of bolle kant boven 'want dan beschadig je de lak van het blad niet zo erg'. We hebben het hier over de riemen als die op het vlot liggen.

We hebben het eens nagevraagd bij de Materiaalcommissaris. Die zegt: 'Gezien vanuit de riemen zelf maakt het voor koolstof riemen eigenlijk niet uit. Wat betreft het Hemuskruis op de riemen zou ik zeggen laten we ze bol boven op de vloten leggen. Ik kijk zo nog even op het internet om te zien of ik daar nog extra wijsheid kan opdoen...'

Een dag later is het duidelijk: op ons vlot bolle kant boven: 'Als de riemen op een niet schurend houten vlot liggen bolle kant boven. Waarom? Minder slijtage van Hemus kruis op het blad.

Op een schurende ondergrond, bijvoorbeeld beton of steen: bolle kant naar beneden. Waarom? Op den duur zal de bladtijp wegslijten door langdurige slijtage.'

...niet zo...

...maar zo...

NOG EENS REEËN

door Feike Tibben

Twee maanden geleden geleden schreven Ellen en Sabine over de reeën die ze half levend half dood aantreffen in de rivier. Wat gebeurt er eigenlijk met zo'n verhaal?

Rik Nieuwerf, districtsbeheerder van Natuurmonumenten (eigenaar van Coelhorst):

'We zijn er achter gekomen dat de plek waar julie de reeën zwemmend in de rivier vonden een belangrijke trekroute is voor de beesten. Zeker nu er in Coelhorst wat te veel reeën zijn, willen ze de wijde wereld in. Door jullie bericht zijn we ons bewust geworden van de noodzaak van een goede passage. De Stichting Reewild, een organisatie die zich puur richt op de bescherming van reeën, bekijkt nu samen met de provincie naar mogelijkheden voor in- en uitstapplaatsen.'

Ben van Elk, schipper van fietsboot Eemlijn, heeft nog nooit een ree of schaap in het water aangetroffen. Wel weet hij dat er ergens bij Coelhorst één reewissel is.

DE SKIFFHEAD: JEUGD TRAPT EN BART BUISKOOL BLIKT

door Lieke Huits

Zondag 4 april vond op de Amstel in Amsterdam de skiffhead plaats. Er deden heel wat Hemus-jeugdleden mee: Joost Jurre, Wijnand Schoemakers (jongens 15/16) Elke Jurre, Renate Schoemakers, Suzanne van der Horst en ik (allemaal meisjes 17/18) en Koen Huits (jongens 17/18). Ook deden er een aantal heren veteranen mee: Bart Buiskool, Robert van Spronsen, Jan-Dirk Heesbeen en Jan Paul Kleywegt.

's Ochtends zouden de jongens 15/16 en de meisjes 17/18 van start gaan voor de vier kilometer lange wedstrijd. Later op de dag gingen de overige Hemus-roeiërs van start, voor een wedstrijd over 7,5 kilometer. De finish was voor alle roeiërs bij de roeivereniging die het evenement organiseerde, de Hoop, nog voorbij de Berlage-brug.

Onstuimig

Toen we 's ochtends vroeg op weg waren naar de wedstrijd, bleek het flink te waaien en te regenen. Elke, Renate, Suzanne en ik waren weliswaar wat gewend van de wedstrijden in de dubbelvier, die we ook onder zulke omstandigheden en zelfs op dezelfde rivier, hadden verroeid, maar we wisten ook dat je in een lichte skiff veel meer last hebt van de golven. We vroegen ons zelfs even af of het wel door zou gaan, maar toen we bij de Amstel aankwamen was het gelukkig weer droog en bleek de wind wel mee te vallen. Tijdens de wedstrijd zouden we zelfs grotendeels wind mee hebben.

Gewoon een beetje door-trappen

Eerst gingen Joost en Wijnand van start. Voor hen was het de eerste nationale wedstrijd waaraan ze zouden deelnemen. Wijnand was wel een beetje zenuwachtig bij de start, maar toen hij eenmaal aan het roeien was, bleek het allemaal best wel mee te vallen. Volgens hem was het een kwestie van "gewoon een beetje doortrappen." Ook Joost vond de wedstrijd goed te doen, vooral omdat de afstand niet te lang was.

Af en toe hadden ze een wat last van zijwind, Wijnand vooral bij het laatste gedeelte. Joost had ook goed geroeid voor de eerste keer op zo'n grote wedstrijd, hij werd 26e van de 32 deelnemers. Wijnand werd 29e. Achteraf beweerden ze vier kilometer wel een ideale roei afstand te vinden, volgens Wijnand omdat het tussen een sprint en een lange afstand in zit, waardoor je geen speciale sprinttechniek of een zeer groot uithoudingsvermogen nodig hebt. Joost heeft ook al wel zin in de twee kilometer-wedstrijden op de Bosbaan, die verderop in het seizoen op het programma staan.

Gesnik onder de brug

Daarna waren de meisjes 17/18 aan de beurt. Ik moest als voorlaatste van start, Elke, Renate en Suzanne startten ongeveer midden in het veld. Ik ging best hard van start en liep daardoor snel in op een meisje van de Maas. Verderop in de race haalde ik haar in. Niet voor iedereen verliep de wedstrijd even voorspoedig, want op een gegeven moment wist ik rake-lings een boot te ontwijken die dwars in een bruggat lag. Op een ponton van de brug zat een meisje, helemaal nat, zachtjes te snikken. Ze was, waarschijn-

lijk door een combinatie van wind en te weinig achterom kijken, met zeer hoge snelheid recht op een ponton van de brug afgevaren, waardoot haar kansen op een goede eindtijd totaal verkeken waren. Balen dus. De ellende was helemaal compleet toen een andere skiff haar boot niet op tijd zag en er tegenaan voer. Veel anders dan gewoon doorvaren kon ik niet doen. Ik had nog wel even moeite met een scherpe bocht vlak voor de Berlage-brug, maar toch werd mijn voor-sprong op het meisje dat ik had ingehaald niet echt kleiner. Uiteindelijk wist ik bijna nog een boot, van Willem II, in te halen. Het laatste stuk tot aan de finish duurde vrij lang. Ook van anderen hoorde ik dat ze daar het gevoel hadden niet meer echt vooruit te zijn gekomen. Gelukkig stonden op de Berlage-brug allerlei mensen ons hard aan te moedigen, ook van andere verenigingen. Uiteindelijk was ik van het totale veld negende van de twintig geworden. Elke werd tiende, Renate vijftiende en Suzanne twintigste. Van hen hoorde ik dat ze iets meer last van de wind hadden gehad dan ik, onder andere omdat ze met iets lichtere riemen roeiden, die wat windgevoeliger zijn.

Blik!

Om één uur 's middags gingen de heren veteranen van Hemus van start voor een race over ongeveer 7,5 kilometer. Er deden een groot aantal roeiërs mee in deze categorie, maar toch wist een van de Hemus-roeiërs blik te trekken: Bart werd namelijk eerste van de lichte heren veteranen C-categorie. Jan Paul eindigde als laatste Hemus-deelnemer: Hij kwam vast te zitten in de kant en had de moed om door te varen even opgegeven. Een

passerende Hemus-roeier zorgde er echter voor dat hij toch de race vervolgde.

Binnendoor en buitenom

Als laatste ging Koen bij de jongens 17/18 van start, om vier uur 's middags. Hij moest ook 7,5 kilometer roeien en had zeer sterke tegenstanders. De snelste roeide meer als 15 kilometer per uur gemiddeld! Maar Koen wist de lastige bochten, zoals de "hoerenbocht" goed te nemen. Op een gegeven moment, in een bocht vlak voor een brug, kwam hij toch een beetje in de problemen. Hij was bezig de binnenbocht te nemen, toen een andere skiff binnendoor langs hem wilde roeien. Op hetzelfde moment was een andere boot bezig hem buitenom in te halen. Hij was net bezig ruimte te geven aan de skiff die hem binnendoor wilde inhalen, toen de boot aan zijn andere kant niet uitweek en daardoor met zijn riem de boot van Koen raakte. Hij zat dus klem tussen twee boten, en moest daardoor toch wat naar binnen uitwijken, waardoor hij met zijn riem de boot in de binnenbocht raakte. Ondertussen was de skiff die hem had geraakt met zijn riem al voorbij gevaren en vervolgens zou de andere skiff ook langs hem varen. Koen beweerde achteraf hierdoor niet veel tijd verloren te hebben. Uiteindelijk werd hij 24e van de 27 deelnemers. Ondanks dat was hij toch erg tevreden over de wedstrijd omdat hij een van de jongere en lichtere deelnemers was in zijn veld. Ook had hij af en toe last van tegenwind gehad, waardoor hij soms het gevoel had dat de snelheid er een beetje uit was.

Kortom, een leuk evenement met zelfs blik voor Hemus!

De uitslagen

Voor alle uitslagen waar Hemus in voorkomt, zie hieronder. Als er staat: categorie I, betekent dat dat iemand voor het tweede jaar in die categorie roeit. Staat er II, dan roeit iemand voor het eerste jaar in die categorie. De onderstreepte tijden zijn winnende tijden. De overige uitslagen zijn te vinden op: <http://www.xs4all.nl/~karvhoop/wedstrijden/Skiffhead/2004/uitslagenskiff.html>

Meisjes 17/18					
nr	tijd	km/h	Cat.	ploeg	Slagnaam
1	17:06.25	14.03	II	Breda	Steenman
9	18:28.50	12.99	I	Hemus 4	Lieke Huits
10	18:37.82	12.88	II	Hemus 2	Elke Jurre
15	19:03.19	12.60	II	Hemus 1	Renate Schoemakers
20	20:19.33	11.81	II	Hemus 3	Suzanne van der Horst
Jongens 15/16					
nr	tijd	km/h	Cat.	ploeg	Slagnaam
1	16:12.37	14.81	I	Zwolsche Yntema	
26	18:09.10	13.22	II	Hemus 1	Joost Jurre
29	18:45.75	12.79	II	Hemus 2	Wijnand Schoemakers
Heren veteranen					
nr	tijd	km/h	ploeg	Slagnaam	
1	29:10.43	15.42	VA	Zwolsche1Krol	
28	30:58.21	14.53	LVC	Hemus 4	Bart Buiskool
84	33:08.33	13.58	VA	Hemus 1	Robert van Spronsen
104	33:32.06	13.42	VD	Hemus 3	Jan-Dirk Heesbeen
164	36:57.00	12.18	VB	Hemus 2	Jan Paul Kleywegt
Jongens 17/18					
nr	tijd	km/h	Cat.	ploeg	Slagnaam
1	29:54.15	15.05	II	Hoop 1	Huppess
24	34:16.75	13.13	II	Hemus	Koen Huits

VOORBEREIDINGEN EEMHEAD 2004 VAN START

door Leonie Walta

Op 25 september van dit jaar zal de Eemhead weer plaatsvinden. Voor wie dit nog niet weet, dit is de wedstrijd die Hemus jaarlijks organiseert en waar vele ploegen uit roeiend Nederland op af komen. Het afgelopen jaar mocht een absoluut record 134 deelnemende ploegen worden genoemd. Het is altijd een bijzonder gezellig evenement waaraan veel Hemus roeiërs deelnemen en nog meer Hemusleden hun handen uit de mouwen steken voor de organisatie.

Commissie

De organisatie van de Eemhead is in handen van de Eemheadcommissie. De afgelopen jaren bestond deze commissie uit vier leden die zelf veel uitvoerend werk voor hun rekening namen wat bijzonder veel tijd in beslag nam. Het idee was om dit jaar de commissie uit te breiden, de verantwoordelijkheden binnen de commissie te houden en de uitvoerende taken meer uit te besteden aan commissies en een aantal personen met een specifieke taak. Dit betekent natuurlijk niet dat er door de commissie niets meer gedaan hoeft te worden, integendeel, er worden allerlei plannen gemaakt met betrekking tot de verbetering en de vernieuwing van het evenement.

Taakverdeling

De voorzitter van de Eemheadcommissie 2004 is Simon Does. Hij zou oorspronkelijk aftreden maar zag in dat het in verband met kennisoverdracht handig zou zijn om nog een jaartje te blijven. Katie Hilhorst wordt verantwoordelijk voor de faciliteiten en het terrein, Marco van der Eijk voor de financiën en het wedstrijdsecretariaat en Ingeborg Stokhof voor de sponsoring en communicatie. Tevens is aan de commissie toegevoegd Arno Innemee die zich gezien zijn ervaring in het organiseren van sportevenementen voorname-lijk zal bezighouden met de planvorming rond het evenement, en daarbij dus aan alle overige commissieleden ondersteunend is. Het onderdeel wedstrijd zal worden gedaan door Mirjam Schippers. Zij zal hierbij ondersteund worden door Jan Paul Kleijwegt die hier een aantal jaren ervaring mee heeft maar dit jaar een stapje terug wil doen. Belangrijke commissies voor de organisatie van de Eemhead zijn de activiteitencommissie en de sponsorcommissie. Daarnaast is er nog een tweetal personen die verantwoordelijk zijn voor de uit-

voering van het botenterrein resp. het wedstrijdsecretariaat, maar zij komen pas een paar weken voor de wedstrijd in beeld.

Noodscenario

De Eemheadcommissie is de voorbereidingen voor de wedstrijd reeds gestart. In de komende maanden zullen een aantal plannen worden uitgewerkt die moeten leiden tot een nog betere organisatie. Een belangrijk punt is het ontwikkelen van een noodscenario. De Eemhead heeft de afgelopen jaren uitzonderlijk mooi weer gehad maar dit is natuurlijk geen zekerheid. De afgelasting van de Head of the River op 21 maart j.l. heeft het belang van een noodscenario pijnlijk duidelijk gemaakt. Een ander belangrijk plan is dat van de terreinrichting. Vorig jaar ging het met 134 ploegen dank zij een strakke organisatie nog maar net goed, maar eigenlijk was de capaciteit van het vlot onder de maat en de het botenterrein overvol.

Tijdwaarneming en communicatie

Als de plannen zijn afgerond wordt er onder andere uitgezocht of de tijdwaarneming kan worden gemoderniseerd. Er is op andere wedstrijden ervaren dat er systemen zijn waarmee de tijd van de roeier op het moment van finishen bekend is. Er zal worden gekeken of dit of een ander systeem voor de Eemhead een optie is. Ook zal in mei en juni de communicatie richting de roeiërs van andere verenigingen worden opgestart, het kan zijn dat je gevraagd wordt of je op een wedstrijd flyers wilt uitdelen. Zo regel je je eigen tegenstand voor de wedstrijd. En uiteindelijk zullen er dan ook weer de vrijwilligers geregeld moeten worden voor de wedstrijd zelf. Iedereen die mee wil helpen is welkom. Het is altijd bijzonder gezellig en leuk om aan mee te werken, vraag maar aan de mensen die hier ervaring mee hebben.

VEERBOOT, PARTYSCHIP, FIETSBOOT De wonderlijke geschiedenis van de Eemlijn door Koos Termorshuizen

LANGS DE EEM
door Ilya van Buitenen
en Jos Wassink

Beiden hebben een rijke historie in de scheepvaart: de schipper en het schip van Fietsboot Eemlijn. En het succes van afgelopen jaar doet vermoeden dat ze samen een mooie toekomst op de Eem voor de boeg hebben. In het kader van zijn nieuwsgierigheid naar de Eem en alles wat daar op en om gebeurt, stapte Koos Termorshuizen aan boord van de Fietsboot Eemlijn en sprak met schipper Ben van Elk en Han Gerlings (oprichter en directeur Stichting Waterlijn en Eemlijn).

De Fietsboot is begonnen als veerboot op de dienst Genemuiden - Zwartsluis, in 1929, toen het IJsselmeer nog meer dan een meer was. 'Zij is dan ook gebouwd op zwaar water, dubbel geklonken' aldus Ben. Het was een open boot, met alleen een stuurhut. Tijdens het werk aan de Noordoostpolder zette het werklui af bij de zinkputten, en daarna werd het weer een veerboot. Kampen - Genemuiden deze keer.

Na een periode als partyschip werd het gekocht om aan te tonen dat er muziek zit in een toeristische lijndienst op de Eem. Han Gerlings: 'Het idee is, net als bij de Waterlijn, openbaar vervoer op een toeristische manier te bieden, waarbij de kaartverkoop de exploitatie dekt'.

Personeelskosten zal je nauwelijks aantreffen in de exploitatie van de fietsboot: dat gebeurt geheel door vrijwilligers. Momenteel zijn dat er al 25. Het zijn allemaal vijftigplussers, want: 'die hebben tijd, en die willen wel iets doen voor de samenleving. Als de samenleving ons een boot geeft, doen wij de rest' zegt Han. Met de Waterlijn is bewezen dat dit concept levensvatbaar is. Daar varen nu zes open boten, en Waterlijn kan zichzelf bedruipen dankzij zo'n 100 vrijwilligers.

Zonder kapitein geen scheepvaart. Ben van Elk beantwoordt aan het beeld dat je als landrot van een kapitein hebt. 'Ik kom uit een echt schippersnest, ik heb vanaf mijn dertiende gevaren.' Ben zat op het Schippers-internaat in Rotterdam, haalde zijn Groot Vaarbewijs Binnenvaart annex Rijnpatent, en voer jaren voor Van Ommeren - een

grote naam in Rotterdam en dus in de scheepvaart. 'Ik begon als scheepsjongen en klom op tot kapitein: tankvaart in Rijn- en kustvaart, later ook op de buitenvaart, zoals op Oostende en Zeebrugge.'

Sinds 1966 is Ben aan wal: 'Mijn zoon ging naar een internaat, en hoe gaat dat, kinderen aan de wal, moe en pa aan de wal'. Sinds enkele jaren is Ben in de VUT - en met veel plezier heeft hij zijn oude vak weer opgepakt. Elke dag - ook in het winterseizoen - is hij aan boord te vinden. Zijn gezicht verraadt dat hij zich echt thuis voelt aan boord van het schip. Maar ook bewaakt hij op deze manier het schip. 'De buurt - een van de bemanningsleden woont daar - en de brandweer letten gelukkig ook op' zegt Ben.

Het is niet eenvoudig om schippers met groot vaarbewijs binnenvaart te vinden. Ben vaart vijf dagen per week. Er zijn nu twee collega's en een derde is komt eraan.

Je kan er je klok op gelijk zetten, en dat is dan ook een uitgangspunt: weer of geen weer, 'Eemlijn wil volstrekt voorspelbaar zijn, dus ook als er maar twee passagiers zijn, of als het stroomt van de regen varen we'.

Han: 'Het afgelopen jaar was een fantastisch jaar. Met 80 à 90 fietsen is de boot vol, en soms was de boot in Amersfoort al vol. Dat leidt eigenlijk nooit tot problemen met wachtenden bij de volgende aanlegplaatsen. Fietsers zijn een gezellig publiek, reuze leuk om mee te werken'.

Dat laatste geldt ook voor roei-

ers, is de ervaring van Ben. 'Wat eromheen drijft', zo noemt hij alle klein grut op het water. 'Van roeiers hebben we eigenlijk nooit last', aldus Ben. 'Ik heb geloof ik een of twee keer aan de toeter gehangen, verder niets. Die letten wel op'. De drukte bij Hemus ontgaat hem niet. 'Vooral op zaterdagmorgen moet je er wel rekening mee houden dat er allerlei mensen zijn die voor het eerst proberen aan te leggen' maar die levendigheid is allerminst een probleem. 'Passagiers vinden het prachtig om roeiers voorbij te zien komen, het maakt het een beetje levendig'. Over pleziervaart is hij minder complimenteus: 'Sommigen stappen zo uit hun werk aan boord van een boot...'

De fietsboot vaart op en neer van Amersfoort naar Spakenburg en neemt daar ruim de tijd voor. Ben: 'De kruissnelheid is 9 à 10 kilometer per uur. Van onze golven heb je geen last'. 'Helaas is de steiger in Flevoland afgekeurd door Rijkswaterstaat, anders zouden we daar ook aanleggen' zegt Han.

Na zijn dienst als veerboot en partyschip is de fietsboot aardig onder handen genomen: er moest een brede schuifdeur in om de fietsen te kunnen inladen, en de vloer moest bestand zijn tegen de hellingbaan. De laatste toevoegingen zijn de overkapping van het dek en allerlei veiligheidsvoorzieningen, zoals een ladder om mensen vanuit het water aan boord te kunnen laten klimmen.

We wisselen even wat maten uit. Tot ieders verrassing is de fietsboot eigenlijk niet eens zo veel langer dan de Amersfoirde:

de fietsboot is 22,63 meter lang, maar vijf meter langer dan een 8. Maar op de andere punten verslaat de fietsboot ons vlaggenschip moeiteloos: 4,52 breed, 1,43 diepgang. En, beladen, 100 ton. Op snelheid verslaat een 8 de fietsboot met gemak - de maximum snelheid is 14 km/uur.

Maar de fietsboot heeft nooit haast. Een houding die Ben en Han allebei op een prettige manier uitstralen. Ze zijn zich bewust van het succes van de fietsboot Eemlijn tot nu toe. Ze realiseren zich echter ook de relativiteit van het succes: 'Dankzij het mooie 2003, met meer dan 10.000 passagiers, hebben we nu een financiële buffer zodat we een eventueel slecht jaar kunnen overleven' aldus Han. Na de publiciteit in de Kampioen - met hun miljoenenoplage - moet de Eemlijn ook in 2004 veel mensen kunnen trekken.

Dienstregeling Eemlijn

Met het voorjaar start ook de fietsboot Eemlijn zijn ijzeren dienstregeling weer. Eerst drie dagen per week, later elke dag zo rond kwart over tien vaart hij ons vlot voorbij en maakt rustig zijn tocht naar Spakenburg. En rond half zes de andere kant op.

Hieronder kan je zien wanneer de boot waar is, zodat je op tijd omkijkt.

za 1 mei t/m za 12 juni:
woensdag, zaterdag, zondag
zo 13 juni t/m zo 12 sep:
iedere dag
wo 15 sep t/m wo 27 okt:
woensdag, zaterdag, zondag

Amersfoort	-	Spakenburg	
		vertrek	10.00
Soest			10.45
Baarn			11.30
Eemdijk			12.30
Spakenburg	-	Amersfoort	
		vertrek	13.45
Eemdijk			15.00
Baarn			16.00
Soest			16.45
		Amersfoort aankomst	17.40

Aan de insteekhaven, vlak voor de hoge brug aan de linkerkant vanaf Hemus, torent de silo boven de bergen zand uit. Op de gevel de naam Cirkel. Geen idee wat voor bedrijf dit is, dus belde de redactie met de bedrijfsleiding. In casu: de heer Steintjes, bedrijfsleider van een bedrijf dat de economische teruggang aan den lijve ondervindt.

Cirkel zat oorspronkelijk tegenover waar nu Hemus gevestigd is. In 1974 verhuisde het bedrijf naar de huidige lokatie. Het bedrijf 'doet' in betonmortel, dat dagelijks wordt aangebracht van onder andere zand en grind dat met grote transportschepen over de Eem wordt aangevoerd. Het bedrijf levert betonmortel aan bouwplaatsen in regio Amersfoort en de Flevopolder. Daarnaast verkoopt het ook diverse soorten zand en grind. Bedrijfsleider Reintjes benadrukt dat er zoveel mogelijk gerecycled wordt: het overgebleven beton in de wagens wordt uitgespueld zodat zand en grind hergebruikt kunnen worden, evenals het water dat later voor aanmaak van mortel wordt ingezet. Zelfs uitgehard beton wordt verpulverd en daarna teruggevoerd als grondstof in de productiekringloop. Of de bedrijfsnaam Cirkel op dit idee van kringloop gebaseerd is, is ons helaas niet duidelijk geworden. Bovendien maakt Cirkel sinds vorig jaar deel uit van de grote betonmortelholding Basal, die maar liefst 45 vestigingen door heel Nederland onder zich heeft.

De gouden tijden in de beton zijn voorbij, ervaart bedrijfsleider Reintjes. Kwam er vroeger elke dag een schip met grondstoffen de Eem op, nu zijn dat drie tot vijf schepen per week. De afname per dag varieert van 50 tot 300 kubieke meter, zodat het bedrijf niet meer op volle capaciteit kan draaien. Het is een gevolg van teruggang in de bouw, concludeert Reintjes. Bovendien hebben andere betonmortelbedrijven met dezelfde teruggang te maken, waarop gereageerd wordt door het verzorgingsgebied uit te breiden, zodat de spoeling regionaal nog dunner wordt.

Dus als je in de komende tijd uit moet wijken voor een drijvende zandreus, denk dan ook eens aan bedrijfsleider Reintjes en zijn opluchting dat Cirkel Basal een flinke partij beton aan kan maken.

De Argovia van Van Ommeren bij de Pfalz op de Rijn: op dit soort schepen heeft Ben jarenlang gevaren.